

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Det kan forekomme omsonst, at man skal ændre en lov, som i virkeligheden indeholder en strafferamme, som burde være høj nok.

Til hr. Bjørn Elmquist vil jeg sige, at vi gjorde os den ulejlighed fra konservativ side, at vi, inden vi fremsatte dette beslutningsforslag, spurgte ministeren, om Folketinget, hvis domstolene ikke i rimeligt omfang udnytter strafferammerne, havde nogen mulighed for at sende et signal til domstolene om at skærpe straffene.

Til det svarede justitsministeren, at såfremt Folketinget ønsker at skærpe straffene på et område, bør dette give sig udtryk i en ændret lovgivning. En drøftelse i Folketinget, f.eks. i forbindelse med et spørgsmål eller behandlingen af et beslutningsforslag, er således ikke bindende for domstolene. Det udelukker dog ikke, at domstolene ved fastlæggelse af strafudmålingspraksis kan lade eventuelle tilkendegivelser fra et flertal i Folketinget indgå i vurderingen. Og så henviser man til et konkret tilfælde, hvor det er sket. Men det kræver jo, at vi har et flertal her i Folketinget for, at man ønsker en skærpelse af straffene!

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Denne sag er efterhånden ved at blive ret klar, for hr. Tom Behnke sagde, at en eller anden i politiet havde fortalt ham, at dommerne lytter til, hvad der bliver sagt herinde.

Nu har vi så en drøftelse herinde, der viser, at vi godt vil være med til, at man i nogle tilfælde udnytter strafferammen bedre. Jeg er ikke sikker på, at det skal være i de tilfælde, der er nævnt – det kommer jeg tilbage til om et øjeblik – men vi kan da ikke både sige, at de lytter til os, og så sige, at det er ikke nok, at vi tilkendegiver det, når vi har en strafferamme, som, så vidt jeg kan høre, der er almindelig enighed om ikke i sig selv behøver at blive udvidet, idet det er et spørgsmål om, hvorvidt den bliver udnyttet.

Og så vil jeg følge hr. Søren Søndergaards spørgsmål op: Der er vel ingen her, der mener, at der er nogen mennesker, der forsættligt slår andre ihjel ved hastigheds- eller spirituskørsel? Man håber vel, at det går godt. Så det strafbare består vel i, at man *udsætter* sig selv og andre for, at det kan gå galt. Det er dér, det ligger. Hvis jeg skal bruge eksemplet med katastrofen fra Fyn, så er det dét, at man hamrende beruset kører uden kørekort og alt det dér. Selve det, at

det går galt, er jo det, vi ved der sker i forbindelse med sådan noget.

Jeg synes, det er meget, meget underligt – det kommer jeg så også tilbage til i min ordførertale – at sige, at alle disse rædsomme ulovligheder først skal få alvorlige følger, hvis det tilfældigvis går galt. Hvis vi skal forebygge dette, skal vi ikke sige: Går den, så går den. Men det er lige ved, at forslaget siger: Går den, så går den, men går det galt, så kommer vi med den store pegepind.

Det er dér, jeg mener, det vitterlige vrøvl opstår i denne sag, for mig bekendt er der ikke nogen – heller ikke af alle vennerne – der kører for stærkt, som gør det med henblik på at slå nogen i ihjel. Det har jeg dog aldrig hørt!

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Holger Graversen har ordet for en kort bemærkning, og så agter jeg at gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Vi har jo tradition for ikke direkte at blande os i domstolenes arbejde fra Folketingets side, og det er nok også klogt.

Men når jeg og f.eks. justitsministeren her fra talerstolen har peget på den store afstand, der er fra lovens gældende regler med straffe op til 4 år og til praksis, som næsten aldrig er over 1 år, er det så ikke et signal om, hvad vi måske godt kunne tænke os en vurdering af? Det tror jeg.

Hr. Tom Behnke tillod sig at sige, at jeg ikke mener, at man skal straffe, eller at straf ikke nytter. Dertil jeg vil sige: Det er en fordrejning af kendsgerningerne. Jeg har flere gange sagt, at for mig er fængselsstraf ikke et særlig godt middel, for der er ingen, der er blevet bedre af at være i fængsel. Af hensyn til folks retsopfattelse og for at undgå selvtægt er vi nødt til at bruge fængselsstraf, det erkender jeg; men der er mange straffformer, som er langt bedre end fængsel, bl.a. behandlingsdomme, og dem kunne vi da bruge.

I min ordførertale nævnte jeg også to andre muligheder, som man kunne tage i anvendelse over for spritbilister, og som jeg egentlig tror de mange gange har større respekt for: en forhøjelse af bøderne for dem, der er i stand til at betale dem, og eventuelt konfiskation af deres kære bil. Det tror jeg ville være et probat middel.